

प्रक्षुभ्य, प्रक्षोभ्य, प्रचक्षुभिष्य-प्रचक्षोभिष्य, प्रचोक्षुभ्य;
 क्षोभम् २, } क्षोभम् २, } चुक्षुभिषम् २-चुक्षोभिषम् २, }
 क्षुभित्वा २-क्षोभित्वा २, } क्षोभयित्वा २, } चुक्षुभिषित्वा २-चुक्षोभिषित्वा २, }
 चोक्षुभम् २; }
 चोक्षुभित्वा २. }

(317) “क्षुभ सञ्चलने” (IV-दिवादि:-1239. सक. सेद. पर.)

‘क्षुभ्नाति क्षोभते क्षुभ्येत्, इति संचलने क्षुभे: ॥’ (श्लो. 144) इति देवः ।

अस्य घातोर्दिवादित्वात् शतरि ^Aक्षुभ्यन्-न्ती, क्षोभिष्यन्-न्ती-ती;
 इत्यादीनि रूपाणि । अन्यानि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकक्षोभतिवत् (316),
 ज्ञेयानि । ‘उदुपघात्—’ (1-2-21) इति वैकल्पिककित्वं तु नात्र प्रवर्तते ।
 ‘शब्धिकरणेभ्य एवेप्यते’ (भाष्येष्टिः 1-2-21) इत्युक्तत्वात् ।

(318) “क्षुभ सञ्चलने” (IX-क्रयादि:-1519. सक. सेद. पर.)

‘क्षुभ्नाति क्षोभते क्षुभ्येदिति संचलने क्षुभे: ॥’ (श्लो. 144 इति देवः)

अस्य घातोः क्रयादित्वात् ¹क्षुभन्^B-ती, इति रूपमिति विशेषः ।
 अन्यानि रूपाणि भौवादिकक्षुभघातुवत् (316) बोध्यानि । ‘उदुपघात्—’
 (1-2-21) इति अत्रापि न प्रवर्तते, क्रैयादिकत्वात् ।

(319) “क्षुर विलेखने” (VI-तुदादि:-1344. सक.सेद. पर.)

विलेखनम् = छेदः ।

क्षोरकः-रिका, क्षोरकः-रिका, चुक्षुरिषकः-चुक्षोरिषकः-षिका, चोक्षुरकः-
 रिका, इत्यादीनि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229) ज्ञेयानि ।

(320) “क्षेवु निरसने” (I-भ्वादि:-568. सक. सेद. पर.)

क्षेवकः-विका, क्षेवकः-विका, चिक्षेविषकः-षिका, चक्षेवकः-विका;

1. ‘क्रयादिभ्यः इना’—(3-1-81) इति श्रा । ‘श्राडभ्यस्तयोरातः’ (6-4-112)

इत्याकारलोपः । ‘क्षुभ्नादिषु च’ (8-4-39) इति णत्वनिषेधः ।

A. ‘ततः क्रोधानिलायातकम्प्रास्याम्भोजसंहतिः ।

महाहृद इव क्षुभ्यन् कपिमाह स्म रावणः ॥’ भ. का. 9-118.

B. ‘रोषभीममुखेनैव क्षुभ्नतोक्ते हवङ्गमः ।

प्रोचे सानुनयं वाक्यं रावणं स्वार्थसिद्धये ॥’ भ. का. 9-109.